

NOWY CZAS

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalcy 45 mm) po 16 groszy. Ogłoszenia tekstowe po 1 złoty 50 groszy za 1 mm.

Jędrzejów, 4/5 maja 1943

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 60.
Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekopisy, będą wracane stronom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. — Ukazuje się 3 razy w tygodniu: we wtorek, czwartek, sobotę (niedziele). Prenumerata miesięczna 2,40 zł., z odnośnikiem do domu 2,80 zł., pocztą 3,20 zł.

Różnica zdań między Anglią i USA.

Anglia nie myśli ze względu na Polaków zmieniać swej tradycyjnej polityki.

Rzym, 3 maja. „W rezultacie konfliktu polsko-sowieckiego daje się zauważyć różnicę zdań między Anglią i Stanami Zjednoczonymi, co stanowi szczególnie jaskrawy dowód niesłuchanego znaczenia tego wydarzenia”.

Podobne stwierdzenie, jakkolwiek w różnych słowach, wysuwa znaczna część prasy włoskiej, przyczem opiera się ona na doniesieniach, nadchodzących z Południowej Ameryki, Lizbony, Sztokholmu i innych stolic zagranicznych.

„Londyn — pisze „Popolo di Roma” — reaguje na konflikt polsko-sowiecki przez ponowne podjęcie swej tradycyjnej polityki, polegającej od wieków na tym, iż porzuca się z zimną krwią interesy swoich b. sojuszników, aby porozumieć się z innymi mocarstwami.

Jeżeli chodzi o Waszyngton, to według tutejszej opinii, nie czyni on wrażenia, jakoby podzielał tę całkowitą gotowość do nieograniczonych ustępstw wobec żądań Stalina.

W przeciwieństwie do Londynu nie ukrywa się tam pewnego oburzenia w stosunku do postępowania Rosji sowieckiej”.

„Bomba sowiecko-polska — pisze „Messagero” — wybuchła w momencie, kiedy Roosevelt zamierzał doprowadzić do skutku spotkanie ze Stalinem. Tęsamem stanowi ona odpowiedź Stalina na próby zbliżenia ze strony Roosevelta.

Nie jest może też wykluczonem, że w ostatecznym wyniku konfliktu sowiecko-polskiego nastąpi pewne napięcie pomiędzy Rosją sowiecką i Stanami Zjednoczonymi”.

Zakaz wyjazdu Polaków ze Związku Sowieckiego.

Genewa, 3 maja. Z dobrze poinformowanego źródła potwierdza się wiadomość o zakazie wyjazdu Polaków ze Związku Sowieckiego.

Z Kairu nadeszły w międzyczasie następujące szczegóły w tej sprawie: „Członkowie b. armii polskiej, przebywający na Bliskim Wschodzie, są bardzo zaniepokojeni wiadomością, że rząd sowiecki czyni przeszkody przy opuszczaniu terytorium Związku Sowieckiego wszystkim polskim obywatelom, deportowanym do Rosji sowieckiej lub przebywającym na tym terenie, powołując się na to, że Polacy ci w międzyczasie zostali uznani jako obywatele Związku Sowieckiego. Wśród tych obywateli

sowieckich znajdują się również żony, dzieci i rodzice polskich żołnierzy, którzy w ciągu ub. zimy wyjechali na Bliski Wschód. W chwili opuszczania przez nich Związku Sowieckiego zapewniono ich, że ich rodziny będą mogły wkrótce pojechać za nimi”.

Zmiana stanowiska rządu sowieckiego wobec Polaków — jak podkreśla się w Genewie — rzuca charakterystyczne światło na perspektywę przyszłości. Wśród Polaków, przebywających obecnie na emigracji, panuje powszechnie wielkie zaniepokojenie również z powodu wiadomości, że rząd sowiecki odmawia nawet swej zgody na przesyłanie polskim obywatelom, deportowanym do wnętrza Związku Sowieckiego, odzieży, lekarstw itd.

Wymiana depesz pomiędzy Führerem i cesarzem Japonii w dniu 1 maja.

Berlin, 3 maja. Cesarz Japonii z okazji 1 maja wystosował do Führera następującą depeszę:

„Cieszę się, iż mogę przesłać Waszej Ekscelencji z okazji święta narodowego Rzeszy moje najgorętsze gratulacje wraz ze szczerymi życzeniami, jakie żywię dla Pańskiego osobistego powodzenia i szczęścia Pańskiego kraju. Przy tej sposobności pragnę wyrazić Waszej Ekscelencji moje najgorętsze życzenia sukcesu Pańskiej dzielnej armii i równocześnie zakomunikować moją silną decyzję zniszczenia naszego wspólnego przeciwnika.

Podp. Hirohito”.

Führer odpowiedział następującą depeszą:

„Proszę W. Cesarza Mości o przyjęcie mojego serdecznego podziękowania za życzenia, przesłane mi z okazji święta narodu niemieckiego. Jednocześnie z W. Cesarza Mości w nieugiętej decyzji zniszczenia wspólnego przeciwnika i zapewnienia dzięki naszemu zwycięstwu sprawiedliwego porządku świata oraz trwałego pokoju, przesyłam wzajemnie moje szczerze życzenia osobistego szczęścia W. Cesarzkiej Mości i szczęśliwej przyszłości dla dzielnego narodu japońskiego.

Pod. Adolf Hitler”.

Dziennik szwajcarski na temat Katynia.

Berno, 3 maja. „Odkrycie w Katyniu na pełnię Europę przejmującą dreszczem grozy” — pisze „Tribune de Lausanne”. „Stwierdzone tam fakty są w całej pełni zgodne z całą linią wytyczną bolszewizmu.

Wszystkie okropności wojny nie zdołają zatrzeć uczucia strachu i wstrętu, promieniującego z bolszewizmu, przybierającego na sobie maskę rzekomego „krzewiciela pokoju wśród ludzi”, zaś w rzeczywistości stanowiącego jedynie system niewolnictwa. Dzięki swemu niezręcznemu, ale bardzo wymownemu podenerwowaniu bolszewicy zdemaskowali się.

Z drugiej strony Anglia znalazła się obecnie w sytuacji, której nie można inaczej nazwać, jak co najmniej nieprzyjemną. Nie wszędzie jednak w Anglii zdają sobie sprawę, jakie niebezpieczeństwo stanowi jej sprzeczny z naturą sojusz z bolszewikami. Możliwe, że starano się tam nawet wmówić w siebie, że bolszewizm przeszedł okres „rozwoju”, zbliżył się do pojęć miarzaniskich. Obecnie tragedia w Katyniu zdiera maskę. Krwawa paszcza czerwonego potwora ujawniła się w całej swojej odrażającej formie”.

Charakterystyczne stanowisko Moskwy.

Budapeszt, 3 maja. Na marginesie przebiegu konfliktu polsko-sowieckiego w ostatnim tygodniu pisze „Pester Lloyd”:

„Charakterystycznym jest stanowisko Moskwy w ostatniej fazie rozwoju tego incydentu. Ogranicza się ono do sumarycznych dementi i obrzucania obelgami przeciwnika, nie troszcząc się bynajmniej o zachowanie nawet pozorów jakiegoś postępowania dowodowego. Projekt zbadania sprawy przez Międzynarodowy Czerwony Krzyż odrzuciła Moskwa z drwinami. Nawet dzisiaj odrzuca ona udzielenie jakichkolwiek informacji co do faktycznego losu Polaków, deportowanych wgłąb Związku Sowieckiego. Odrzuca ona wszelkie propozycje udzielenia wglądu stronom zainteresowanym w tej sprawie.

Cały incydent jest klasycznym przykładem tego, jak sobie bolszewicy przedstawiają swój stosunek do narodów sąsiedzkich. Stanowi on również cenny przyczynek do osądzenia wartości „porządku w Europie Wschodniej”, odnośnie do zrealizowania którego Związek Sowiecki już zgłosił na forum międzyaljańskim swoją właściwość i w zakresie którego otrzymał daleko idące zapewnienia. Krok Moskwy przyczynił się więc w rezultacie do wyjaśnienia sytuacji”.

Szwecja protestuje w Kujbyszewie i Londynie przeciw naruszeniu swych granic.

Sztokholm, 3 maja. Wydział obrony przeciwlotniczej sztabu obrony kraju wydał komunikat, donoszący, że w nocy na czwartek obcy samolot, nadlatujący od wschodu, zrzucił na obszarze raf przybrzeżnych koło Karlskrona najpierw bomby świetlne, a bezpośrednio potem kilka bomb rozpryskowych na południową część wyspy Verkeo.

W czasie zakończonego obecnie badania odłamków bomb przez sztab szwedzkich sił zbrojnych okazało się, jak komunikuje wydział obrony przeciwlotniczego szwedzkiego sztabu sił zbrojnych, że dwie części dwóch różnych bomb rozpryskowych nosiły napisy w języku rosyjskim. Znalezione resztki bomby zapalającej wykazały, że chodzi tu o bombę typu rosyjskiego.

W związku z tem szwedzkie ministerstwo spraw zagranicznych komunikuje, że poselstwo szwedzkie w Kujbyszewie otrzymało polecenie zaprotestowania w imieniu rządu szwedzkiego przeciw dokonaniu przelotów nad terytorium szwedzkim. Z okazji przelotu nad Szwecją środkową i zachodnią przez samoloty zagraniczne w nocy na poniedziałek Wielkanocy również poselstwo szwedzkie w Londynie zgłosiło

prośbę o spieszne przeprowadzenie dochodzeń.

„Svenska Dagbladet” zauważa na marginesie protestu rządu szwedzkiego w Kujbyszewie i Londynie, że obecnie Szwecja ma prawo oczekiwać, iż rząd sowiecki nie potraktuje nowego protestu Szwecji z taką samą obojętnością, jak dawniej, a równocześnie, iż należy zażądać od Anglii zapewnienia co do wydania zarządzeń — zapobiegających dalszym naruszeniom neutralności. „Dagens Nyheter” przypisuje faktowi zrzucenia bomb koło Karlskrona szczególnie ważne znaczenie i zauważa w związku z tem, że doświadczenie wykazało, iż gotowa zawsze do akcji szwedzka artyleria przeciwlotnicza poważnie zmniejszyła skłonność obcych lotników do skracania sobie drogi i naruszania przytem neutralności szwedzkiej.

„Dagsposten” oświadcza, iż najwyższy czas, aby ochrona neutralności stała się najzupełniej skuteczną dzięki wykorzystaniu wszystkich rozporządzalnych rezerw, jeżeli nie mają się powtórzyć podobne wypadki, jakich świadkami są leje bombowe koło Karlskrona, w jeszcze przykrejszych proporcjach i z jeszcze poważniejszymi skutkami.

Świat winien wyciągnąć nauczkę z przeszłości.

Buenos Aires, 3 maja. Z okazji 90-tej rocznicy konstytucji argentyńskiej minister spraw zagranicznych Ruiz Guinazu wygłosił na temat polityki zagranicznej przemówienie w obecności prezydenta państwa Castili oraz licznych znanych osobistości z życia politycznego.

W przemówieniu swem, wygłoszonym w stolicy prowincji Santa Fe, minister podkreślił, iż Argentyna również w przyszłości pozostanie tem, czem była zawsze t. zn. niezawisła i zawsze gotowa do udzielenia pomocy.

W obszernym swem przemówieniu minister spraw zagranicznych następnie po wtórnie skreślił główne wytyczne polityki zagranicznej Argentyny. Wynik obecnej wojny bezwarunkowo spowoduje pod względem gospodarczym reorganizację, obejmującą cały glob ziemski. Postulat ten posiada szczególne znaczenie z uwagi na fakt istnienia pewnych doktryn, w myśl których po zawarciu pokoju wojskowego nastąpić ma dalsza wojna gospodarcza, finansowa i przemysłowa.

Każda wojna stwarza dla zwycięzcy pew-

nego rodzaju przywileje gospodarcze. W takich warunkach tylko takie państwa dalej mogą istnieć, które umiały zachować swą niepodległość i które uwzględniały naturalne prawa, rządzące gospodarką, niezależnie od woli obcych mocarstw. Kierując własną ręką naszym losem, nikt nie może wątpić w to, że wytyczymy przytem całą naszą energję, patrząc w przyszłość z niewzruszoną ufnością. Świat winien nareszcie wyciągnąć naukę z przeszłości.

Nie wolno leczyć ran, zadając równocześnie nowe cierpienia. Jedynie dobra wola do zasadniczej zmiany umożliwić może wszystkim lepsze jutro. Argentyna zamierza utrzymać swój spadek państwowo-obywatelski i kulturalny, by tem samem wyświadcząc przysługę również pozostałemu światu. Z tego powodu podkreśla ona swą zdecydowaną wolę do wolności i niezawisłości. Prawdziwy nacjonalizm jest głęboko zakorzeniony w łonie narodu argentyńskiego. Tworzy on podstawę jego niepodległości.

Następnie minister w krótkich słowach skreślił rozwój wypadków na świecie od

roku 1914. Załamanie się Ligi Narodów wstrząsnęło prawnymi postulatami świata. Nie nadeszła jeszcze chwila, by już dzisiaj proklamować pewne programy, które nie zdały jeszcze egzaminu, jeżeli chodzi o ich realną żywotność. W ten sposób bowiem wzbudzanoby jedynie złudne wyobrażenia, iż nowy bieg myśli obracałby się na płaszczyźnie nierealnej i spekulatywnej.

Japonia o zerwaniu stosunków między Moskwą a polską emigracją.

Tokio, 3 maja. Zerwanie stosunków pomiędzy Związkiem Sowieckim a polską emigracją określają w kołach politycznych Japonii jako „charakterystyczne wydarzenie”, rzucające interesujące światło na stosunek pomiędzy Związkiem Sowieckim, Anglią i Ameryką.

Pomimo zbrojnego sojuszu z Moskwą, ani Anglikom, ani Amerykanom nie udało się zabezpieczyć interesów protegowanych przez siebie polskiej emigracji wobec partnera bolszewickiego. Zaufanie tych wszystkich, którzy znajdują się dziś w obozie Anglosasów, doznało wskutek ostatnich wypadków podobnego wstrząsu, jak inne nadzieje pewnych małych narodów. Cała ta sprawa jest dalszym powodem, posiadającym wszelkie warunki do refleksyjnego nastawienia także innych narodów w obozie przyjaciół aliantów, w szczególności zaś tych, którzy w przebiegu obecnej wojny, podobnie jak i Polacy, poświęcili wszystko w imię interesów Anglików i Amerykanów.

Praktyka życia codziennego dowiodła dziś ponownie, że Anglia bez żadnych skrupułów poświęca swoich sojuszników, o ile własne interesy lub korzyści znajdują się w niebezpieczeństwie.

Odezwa marszałka Antonescu do rumuńskich sfer pracujących.

Bukareszt, 3 maja. W dniu 1 maja marszałek Antonescu zwrócił się z odezwą do rumuńskich sfer pracujących.

Na tych sferach pracujących, jako na drugiej armii kraju — jak czytamy w odezwie szefa państwa rumuńskiego — opiera się nadzieja i pewność zwycięstwa, osiągnięcie którego nie tylko zależy od walczących żołnierzy rumuńskiego, lecz w głównej mierze także od wysiłku i pracy tych osób, które znajdują się w kraju.

Rumuńskie sfery pracujące poszły za nakazem chwili, dały one posłuch swym uczuciom narodowym, a nie dały się wziąć na lep propagandzie przeciwnika i tem samem całą swą siłę postawiły do dyspozycji narodu, przyczyniając się do zapewnienia tego, co jest niezbędem zarówno dla armii, jak i dla kraju. W dniu pracy — jak kończy się odezwa — w imieniu ojczyzny i króla dziękuje pracownikowi za jego wysiłek.

Druza część tragedji.

Berlin, 3 maja. „Niemiecka Dyplomatyczno-Polityczna Korespondencja”, organ ministerstwa spraw zagranicznych Rzeszy pisze:

Polska tragedia, tragedia pierwszego z pośród podszytych do wojny i zdradzone przez Wielką Brytanię i Stany Zjednoczone narodów europejskich, weszła w nowe stadium. Rząd sowiecki zerwał stosunki z osiadłymi w Londynie emigrantami polskimi pod przewodnictwem Sikorskiego. Jako powód tego kroku nota sowiecka podaje stanowisko polskich emigrantów wobec odkrycia masowego mordu w Katyniu. W nocy, rojacej się od obelg, zarzucono polskiemu emigrantom, że zwrócili się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z prośbą o wzięcie udziału w badaniu masowych grobów. Rząd sowiecki upatruje w tym akt potajemnego porozumienia z Niemcami.

W związku z tym należy w pierwszym rzędzie stwierdzić, że kierując swą notą do Sikorskiego, rząd sowiecki zrezygnował ze swych prób wyparcia się zbrodni w Katyniu. Nota, wystosowana do Sikorskiego jest jednoznacznie przyznaniem się do winy. Jeżeliby istniał choćby najmniejszy cień wątpliwości co do sprawcy masowej zbrodni, to rząd sowiecki powinienby tylko z uznaniem powitać zaproszenie Międzynarodowego Czerwonego Krzyża do prac, związanych z ekshumacją zwłok. W tym wypadku musiałby on przyłączyć się do apelu, jaki rząd Rzeszy i polscy emigranci wystosowali do instytucji genewskiej. Zamiast tego, rząd sowiecki najpierw milczał, obecnie zaś fakt ogłoszenia takiego apelu wykorzystał do zacieklego ataku na polskich emigrantów.

Wysunięto w związku z tym twierdzenie jakiegoś tajnego porozumienia pomiędzy niemieckimi władzami w Generalnym Gubernatorstwie a polskimi emigrantami w Londynie jest tak absurdalne, że nie warto nawet bliżej się nad tem zastanawiać.

Pozatem — i co do tego prasa brytyjska nie pozwala żywić żadnych wątpliwości — odkrycie potwornych wypadków w Katyniu było dla Sikorskiego w równym stopniu nieprzyjemne, jak dla Stalina. Odkrycie to bowiem zdemaskowało rolę Stalina jako mordercy. Sikorski okazał się jako jeden z największych marzycieli, jakich zna historia świata.

Nota sowiecka do Sikorskiego obok swej strony kryminalnej, posiada też doniosłe znaczenie polityczne. Dokument sowiecki został wprawdzie doręczony przedstawicielowi Sikorskiego w Kujbyszewie, Romerowi. W rzeczywistości jednak był on zwrócony nie tyle pod adresem polskich emigrantów, ile rządu Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. W sposób nie dopuszczający żadnych dwuznaczności, Stalin daje w niej do zrozumienia, że nie życzy sobie żadnych dalszych dyskusji na temat działań lub zamiarów bolszewizmu w okresie wojny czy pokoju. Rząd sowiecki daje w tej nocy do poznania, że prowadzi wojnę według swoich metod i także według swoich metod pragnie ukształtować ewentualne warunki pokojowe w wypadku, gdyby wyszedł jako zwycięzca. Częścią tych metod jest Katyn, jest to masowe morderstwo, podniesione do rzędu podstawowej zasady politycznej. Częścią tych metod jest bezlitosne wymordowanie kwiatu młodzieży danego narodu, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa bolszewizmu.

Nota sowiecka do Sikorskiego oznacza więc nie tylko, że rząd sowiecki potwierdza fakt zbrodni w Katyniu, ale nadto, że rząd ten jest zdecydowany do jej powtórzenia, gdyby kiedykolwiek było to zgodne z jego interesami. Z praktycznego punktu widzenia, nota oznacza nie tylko zrezygnowanie z dalszej dyskusji z Sikorskim, ale stanowi również przygrzywkę do ostatecznego wyteplenia wszystkich Polaków. Jacy znajdują się jeszcze dzisiaj w rękach sowieckich. Polaków tych — według wyników badań, przeprowadzonych przez Sikorskiego — jest 360.000. Ili ich żyje jeszcze do dnia dzisiejszego, niewiadomo. Prawdopodobnie oddawna już podzielili oni los polskich oficerów w Katyniu. W każdym razie pewnem jest, że ani jeden z nich nie ujrzy nigdy ponownie swej ojczyzny.

Na tem kończy się ostatni akt tragedji polskiej, rozgrywający się na deskach sceny europejskiej. Polska manja wielkości została jeszcze raz i to w sposób okrutny ukarana. Ta manja wielkości rozpetana z powodu Gdańska nową wojnę europejską, która w konsekwencji przerodziła się w wojnę światową. Ta manja wielkości utwierdza polskich emigrantów w przekonaniu, że wojna, która wybuchła z powodu Polski, będzie musiała przybrać pomyślny dla Polaków przebieg nawet po likwidacji Polski. Ta manja wielkości wywołała wrazenie u Sikorskiego, że on i jego przyjaciele mogą dowoli kierować losami wojny światowej.

W związku z tym poniżającym wypadkiem Wielka Brytania i Stany Zjednoczone przemieszczają kompromitację, jaka pierwszy sprzymierzeniec musiał przeżyć z woli ostatniego sprzymierzeńca. Milcza, ponieważ są bezzilni. Milcza, ponieważ w swej bezsilności w odniesieniu do bolszewickiego Związku Sowieców dawno już wycoznęli polityczną konsekwencję, kładąc Polskę na ołtarzu ofiar. Milczenie w sprawie masowego mordu w Katyniu, przemilczenie odprawy, udzielonej przez Stalina Romerowi i Sikorskiemu jest jedynie owocem tych poufnych układów politycznych, które Eden zawarł w Moskwie ze Stalinem i Molotowem, umów w sprawie rozgraniczenia anglo-sasko-bolszewickiej sfery interesów, układu, który Eden przedstawił w Waszyngtonie do zatwier-

Ofensywa bolszewicka nad przyczółkiem mostowym rzeki Kubań nadal bezskuteczna.

Berlin, 2 maja. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Führera w dniu 1 maja:

Wojska niemiecko-rumuńskie uzyskały także wczoraj na przyczółku mostowym rzeki Kubań wielki sukces obronny. Bolszewików, którzy atakowali przy silnym użyciu artylerji, czołgów i lotnictwa odrzucono wśród strat w ludziach i materiałach.

Na pozostałym froncie wschodnim zaznaczyły się tylko nieznaczne utarczki.

Niemieckie ścigacze zatopili na morzu Śródziemnym konwój nieprzyjacielski, złożony z trzech statków przybrzeżnych o łącznej pojemności 1.700 brt.

Z tunetańskiego placu boju zaraportowano o ożywionych utarczkach charakteru lokalnego. Wypadki nieprzyjacielskie na niemiecko-włoskie pozycje wyżynne odparto.

Wszystkie ataki bolszewików na przyczółku mostowym rzeki Kubań odparto.

Berlin, 3 maja. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych donosi z głównej kwatery Führera w dniu 2 maja:

Na przyczółku mostowym rzeki Kubań próbowali bolszewicy także wczoraj przy użyciu znacznych sił przełamać pozycje niemieckie. Wszystkie ataki załamaly się w ciężkiej walce obronnej. Siły nieprzyjacielskie wysadzone na ląd na północnym odcinku przyczółka mostowego, zniszczone. Przed wyrzeczem kaukaskim lekkie jednostki niemieckiej marynarki wojennej zatopili ścigacz nieprzyjacielski, wyposażony w artylerię.

Na terenie Tunisu dzień miał przebieg

na ogół spokojny, za wyjątkiem nieznacznej działalności bojowej o charakterze lokalnym.

Lotnictwo zaatakowało ubiegłej nocy konwój nieprzyjacielski na wodach koło Benghasi i ciężko uszkodziło 5 wielkich frachtowców.

Podczas wypadków przeciwko pewnej bazie niemieckiej na wybrzeżu Atlantyku, oraz na wodach norweskich, lotnictwo północno-amerykańskie straciło wczoraj 11 czteromotorowych bombowców, a lotnictwo brytyjskie 12 samolotów torpedowych i niszczylielskich. Jeden własny samolot myśliwski zaginął.

Walcę przeciwko brytyjskim i północno-amerykańskim połączeniom morskim, marynarka zatopila w kwietniu 63 okręty handlowe o łącznej pojemności 423.000 brt, z tego same łodzie podwodne zatopily 415 tys. brt i storpedowały dalszych 18 okrętów. Lotnictwo uszkodziło 10 okrętów handlowych, częściowo ciężko.

Także w walce przeciwko nieprzyjacielskim okrętom wojennym marynarka wojenna i lotnictwo uzyskały sukcesy. Łodzie podwodne zatopily jeden lotniskowiec, jeden krążownik, trzy ścigacze i jedną łódź podwodną. Inne niemieckie morskie siły bojowe zniszczyły dwa kontrtorpedowce, trzy łodzie podwodne i śledem ścigaczy. Lotnictwo zatopilo dwie łodzie podwodne i jeden ścigacz. Dwa nieprzyjacielskie kontrtorpedowce, jeden ścigacz łodzi podwodnych i jedna łódź patrolowa zostały uszkodzone.

W kwietniu zniszczono 1082 samoloty sowieckie.

Nieprzyjacieli stracił w kwietniu 423.000 brt. oraz z okrętów wojennych 1 lotniskowiec, 1 krążownik, 5 kontrtorpedowców, 6 łodzi podwodnych i 8 ścigaczy.

Berlin, 3 maja. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Führera w dniu 3 maja:

Także i w dniu wczorajszym bolszewicy napierający w licznych falach na przyczółku mostowym nad rzeką Kubań zostali odparci wśród ciężkich strat.

Sowieckie lotnictwo straciło w kwietniu 1.082 samoloty; z tego 902 zestrzelono w walkach powietrznych, 121 zestrzelili artylerja przeciwlotnicza lotnictwa, 10 oddziały wojska lądowego i jednostki marynarki wojennej, reszta została zniszczona na ziemi.

Na froncie tunetańskim miejscowe nieprzyjacielskie ataki zostały odparte częściowo w przeciwnatarciu.

Przy wypadach nieprzyjacielskich sił lotniczych przeciwko holenderskiemu wybrzeżu i zachodnim terenom granicznym zestrzelono 11 brytyjskich samolotów, przy 3 jedynie własnych stratach.

Kilka nieprzyjacielskich samolotów ubie-

głej nocy przeleciało ponad Prusami Wschodnimi. Jeden bombowiec został zestrzelony.

Walcę przeciwko brytyjskim i północno-amerykańskim połączeniom morskim, marynarka zatopila w kwietniu 63 okręty handlowe o łącznej pojemności 423.000 brt, z tego same łodzie podwodne zatopily 415 tys. brt i storpedowały dalszych 18 okrętów. Lotnictwo uszkodziło 10 okrętów handlowych, częściowo ciężko.

Także w walce przeciwko nieprzyjacielskim okrętom wojennym marynarka wojenna i lotnictwo uzyskały sukcesy. Łodzie podwodne zatopily jeden lotniskowiec, jeden krążownik, trzy ścigacze i jedną łódź podwodną. Inne niemieckie morskie siły bojowe zniszczyły dwa kontrtorpedowce, trzy łodzie podwodne i śledem ścigaczy. Lotnictwo zatopilo dwie łodzie podwodne i jeden ścigacz. Dwa nieprzyjacielskie kontrtorpedowce, jeden ścigacz łodzi podwodnych i jedna łódź patrolowa zostały uszkodzone.

Operacje japońskie w północnych Chinach.

Tokio, 3 maja. W sprawozdaniu, podanem z przednich linii frontu przez agencję Domei, zwrócono uwagę na znaczenie faktu zniszczenia 24-tej grupy armji Czungkingu w północnych Chinach.

Naczelny dowódca nowej piątej armji oraz kilkaset oficerów przeszło na stronę japońską. Okoliczność ta przyczyniła się do pogorszenia i tak już na bardzo niskim poziomie znajdującej się moralności wojsk czungkingkich.

Operacje japońskie posiadają wielkie znaczenie nie tylko w dziedzinie wojskowej, lecz również politycznej, gdyż miljonowa ludność, zamieszkująca graniczną obszar w Honan, Hupeh i Szansi sympatyzuje z narodowym rządem chińskim.

W zachodniej części chińskiej prowincji Hupeh udało się oddziałom japońskim okrażyć grupę komunistyczną, liczącą 15.000 ludzi. Japończycy zajęli 23 bazy przeciwnika.

W ramach akcji oczyszczającej, przeprowadzonej w północnych Chinach, wojska

japońskie zajęły w dniu 30 kwietnia ostatnią bazę 27-mej armji Czungkingu. Pole walki zaskłało przeszło 1000 poległych.

Sukces Japończyków w północnej części prowincji Honan.

Tokio, 3 maja. Agencja Domei donosi z południowej części prowincji Szansi: Po zaciętych walkach jednostki japońskie zajęły Tyngyotsi, położone w najbardziej na północ wysuniętym skrawku prowincji Honan.

Japończycy zniszczyli nad Salomonami 1734 samoloty.

Tokio, 3 maja. Skutkiem zestrzelenia przez lotnictwo marynarki japońskiej w dniu 25 kwietnia samolotów alianckich również nad Salomonami, ilość aparatów alianckich zniszczonych od połowy ub.

Europy. Podlegają oni kierownictwu, które przeznaczyło się do umożliwienia, aby małe narody na kontynencie nie stały na nie właściwej stronie i by w związku z tem nie zostały wyteplone. Zagadnienie polskie, rozwijające się na sposób moskiewski i traktowane przez Wielką Brytanię i Stany Zjednoczone, jest niedwuznacznym dowodem nieudolności mocarstw, które nie są w stanie wprowadzić nowego i lepszego świata ze zgiełku obecnej wojny. Są dowodem ich nieudolności, jeśli chodzi o przydzielenie narodom zachodnim kierującej roli dziejowej. Zadanie to mogą rozwiązać jedynie mocarstwa nowego ładu europejskiego i to w duchu polityki, która w miejsce zasady wyteplenia przyjęła zasadę współpracy.

roku w rejonie południowego Pacyfiku wzrosła do liczby 1.734.

W czasie ataku na lotnisko chińskie zniszczono 46 samolotów amerykańskich.

Tokio, 3 maja. Jak podaje główna kwatera cesarska, lotnictwo armji japońskiej zaatakowało w dniu 26 i 28 kwietnia lotniczą bazę Stanów Zjednoczonych Yennan, położoną w południowo-chińskiej prowincji Yuennan, przyczem zestrzelono w walce powietrznej 5 maszyn oraz zniszczono na ziemi 41. Ponadto wyrządzono poważne szkody w obiektach wojskowych. Japończycy stracili jedynie 2 samoloty.

Wysokie straty wojsk Czungkingu w prowincji Szansi.

Tokio, 3 maja. W związku z operacjami, jakie toczyły się od połowy kwietnia do dnia 28 kwietnia na pograniczu chińskiej prowincji Szansi i Honan, względnie Szansi i Hupa przeciwko 95.000 ludzi liczącym siłom zbrojnym Czungkingu, główna kwatera cesarska podaje następujące wyniki: Straty wojsk Czungkingu wynoszą: 5000 zabitych, 7.600 jeńców, łącznie z generałem Tienyng, dowódcą nowoorganizowanej piątej armji, oraz 19 dział i 200 karabinów maszynowych.

Włoskie komunikaty wojenne.

Rzym, 2 maja. Włoski komunikat wojenny z dnia 1 maja ma brzmienie następujące:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Na froncie tunetańskim ożywione walki o charakterze lokalnym. Ogień artylerji nieprzyjacielskiej był szczególnie gwałtowny i trwały na południowym odcinku frontu.

Nasze formacje lotnicze, użyte do ochrony konwojów w środkowej części morza Śródziemnego, zaatakowały silne liczebnie formacje nieprzyjacielskie i zestrzeliły sześć aparatów typu Spitfire oraz dwa typy Curtisa.

Samoloty amerykańskie zrzucały bomby i ładunki wybuchowe na Messynie, gdzie powstały nieznaczne szkody. Sześciu mieszkańców zostało zabitych, a jeden ranny. Z pośród atakujących 21 czteromotorowych samolotów ziemna obrona przeciwlotnicza i nasi myśliwcy zestrzelili pięć aparatów, dalsze cztery spadły do morza koło Augusta. Atak ogniem karabinów maszynowych, przeprowadzony w locie głębinowym na okolicę Syrakuz, nie spowodował żadnych ofiar. Ziemia obrona przeciwlotnicza straciła trzy samoloty nieprzyjacielskie. Jeden spadł na wschód od miasta, drugi do morza, a trzeci w pobliżu wyspy Correnti.

Jedna z naszych łodzi podwodnych, operująca na Atlantyku pod dowództwem porucznika marynarki Gianfranco Gazana z Medjolanu, zatopila cztery parowce o łącznej pojemności 24.000 ton.

*

Rzym, 3 maja. Włoski komunikat wojenny z niedzieli ma brzmienie następujące:

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje:

Na froncie tunetańskim panowała wczoraj mniej gwałtowna działalność bojowa. Nieprzyjacieli coraz bardziej wzmacnia swą morską, a przede wszystkim swą powietrzną ofensywę przeciwko naszej komunikacji okrętowej w cieśninie Sycylijskiej. Na morzu Śródziemnym samoloty niemieckie podczas nocnego ataku na konwój nieprzyjacielski trafily torpedami i bombami kilka statków handlowych.

W ostatnich dniach silne formacje bombowców nieprzyjacielskich zaatakowały nasze statki szpitalne, płynące z Tunisu i do Tunisu. Jeden z nich został zaatakowany czterokrotnie raz po raz. Poniesione przez nasze statki szkody nie są ciężkie. Wśród personelu było jednak kilku zabitych.

*

Rzym, 3 maja. Włoski komunikat wojenny z poniedziałku posiada następujące brzmienie:

Naczelne dowództwo włoskich sił zbrojnych komunikuje:

W Tunetanji działalność artylerji i oddziały wojskowych.

Nasze bombowce zaatakowały skutecznie skupiska samochodów ciężarowych na nieprzyjacielskich liniach dowozowych. Niemieccy myśliwcy zestrzelili w walce powietrznej nieprzyjacielski samolot.

Rosja sowiecka poniża kulturę chrześcijańską.

Citta del Vaticano, 3 maja. Wrażenie, jakie wywołało odkrycie zbiorowych grobów w Katyniu wraz z rozwojem związanych z tą sprawą wypadków politycznych dałoby się streścić następującymi słowami, które oficjalnie czynnik Watykanu zakomunikowały dziennikarzom zagranicznym.

„Odkrycie jest potworne i zarazem niesłychane. Nawet najbardziej pesymistyczna fantazja nie byłaby w stanie oddać coś podobnego. Wypadek ten wykazuje znów, iż w chwili, w której Rosja Sowiecka gniebi wiarę w Boga i poniża kulturę chrześcijańską, możliwa jest taka niesłychana zbrodnia”.

Praktyczne wskazówki dla rolników.

Narzędzia dla ogrodników.

(tel) Władze ogrodnicze podały do wiadomości, że udało się obecnie sprowadzić pewną ilość narzędzi, a szczególnie sierpeków, noży do okulizowania i szczepienia oraz noży z tem jednak, że są one zarezerwowane wyłącznie dla posiadaczy i właścicieli szkółek drzew. — **Rozdział nastąpi** przez referentów ogrodniczych przy dystryktach. Każdy właściciel szkółki ma możliwość zgłoszenia odnośnemu referentowi ogrodniczemu swoje zapotrzebowanie. Referent w zależności od zapasu wystawi kartę zapotrzebowania oraz będzie pośredniczył w zakupie odnośnego narzędzia. Jak informują, w najbliższym czasie nadejdzie mniejsza partia spulchniaczy, które przedewszystkiem przeznaczone będą dla szkółek drzew. Podział tych narzędzi dokonany będzie również przez referentów ogrodniczych w poszczególnych dystryktach, na rzecz których należy kierować odpowiednio wnioski. W ciągu bieżącego lata szkółki drzewek zostaną poddane kilkakrotnej i wnikliwej kontroli, a które stawianym wymaganiom nie będą odpowiadać, zostaną zlikwidowane, a właściciel nie dopuszczony będzie do założenia nowej szkółki.

Siewy śródpłonów na wiosnę.

(tp.) Najważniejszy warunek udania się śródpłonów na paszę stanowi właściwy dobór odpowiednich roślin pastewnych. Na lepszych ziemiach wysiewamy na wiosnę koniaryne czerwone i lucernę chmielowa w czystym siewie lub mieszane, na glebach niepewnych dla koniaryny wysiewamy w ożniny możliwie wcześnie koniaryne białe. Najważniejszy warunek udania się takich wiosennych zasiewów koniaryny stanowi zawartość wapna w glebie, ponieważ lucerna chmielowa, jak również koniaryna czerwona wymagają do ich pewnego udania się dostatecznego zapasu wapna.

Lucerna chmielowa daje na wiosnę bardzo dobry pokos, przyrządzone następnie na siano, daje pierwszorzędną, ponieważ obfita w białko „koniarynę dla jagniąt”. W jesieni po sprzącie zboża ożniny zbierze się drugi pokos i albo spalisz się go na zielono, albo napelnią się nim silos. Pole po użytkowanej na wiosnę lucernie chmielowej nazywamy obornikiem, zatorujemy i obsewamy burakami, kapustą, brukwią, kukurzą, kapustą pastewną albo inną mieszanką pastewną. Użytkuje się w ten sposób z takiego pola, obsewając lucerną chmielową lub koniaryną czerwona w ciągu dwóch lat dwa całkowite zbiory główne (ozimina, buraki itd.), a do tego połowę zbioru pełnowartościowej paszy białkowej, oprócz tego oszczędza się wykonywania orki zimowej.

Można również w połowie maja koniaryne, która się w międzyzasiu zasiewa, przorwać z rozrzuconym na niej obornikiem, a potem posadzić ziemniaki. Kosiwo ich przebiega nadzwyczaj dobrze i szybko, ponieważ przychodzi po roślinie gromadzącej w glebie azot, oprócz tego zaś dostały obornik, jak i nawożenie nie normalne.

Ponadto oprócz wspomnianych gatunków koniaryny, można wysiewać na wiosnę jako śródpłony następujące rośliny, których sprzęt dokonano się w lecie: mieszankę koniaryny z trawami, lucernę, mieszankę owsa z wyką, mieszankę grochu z wyką, bobik. Owe rośliny pastewne dają także przyswajalne roślinne składniki pokarmowe — naprawdę dobre zbiory paszy zielonej. Jako rośliny ochronne dla takich śródpłonów nadaje się nasadzić najlepiej żyto, ponieważ posiada niewielkie wymagania pod względem wilgoci glebowej, wsiewka zaś sama dzięki wczesnemu jego sprzętowi otrzymuje wkrótce dostateczną ilość powietrza i światła, a więc dlatego może się dobrze rozwijać. Wprawdzie jeźmień ożniny schodzi z pola jeszcze wcześniej, niż żyto, jednak łatwo wyłaga i wytwarza stosunkowo dużo liści; wobec tego podobnie, jak owies, nie nadaje się na roślinę ochronną dla śródpłonowych roślin pastewnych, dojrzejawych w lecie, może być konieczna szczególnie wówczas, gdy koniaryny silnie wymarzy.

Następnie opisywane śródpłony umożliwiają w okolicach o małej ilości pastwisk przekierowanie ewentualnego okresu braku paszy w czasie pomiędzy pierwszym a drugim pokosem koniaryny. Pomagają więc na przedwzrost paszowym zabezpieczyć wyżywienie zwierząt, a w ten sposób zapobiegają spadkom ich produktywności.

Tylko zdrowe sadzeniaki dadzą dobre plony.

(tp.) Wiadomo powszechnie, że różne choroby opasują często ziemniaki i akurat w tym roku często gniją one w kopcach w większym stopniu, jak po inne lata. Przyczyna jest ta, że warunki pogody w roku zeszłym nie pozwoliły normalnie dojrzeć ziemniakom. Dużo ziemniaków w roku zeszłym przy wykapywaniu pokaleczono, wykopując je podczas panującej suszy ze stwardniałej ziemi. Do niesprzyjających zbiorów doszło jeszcze kopcowanie ziemniaków podczas niezwykle ciepłej pogody i ciepło to w kopcach utrzymywało się czas dłuższy do późnej jesieni. Wszystko to spowodowało mroźniejsze gnienie ziemniaków w kopcach, zwłaszcza tam, gdzie ziemniaków przed kopcowaniem nie przebrano. Kieby nadgryźć i sochorzać zakopowane za zdrowymi, wniosły zarazem bakterię i grzybną zarazę ziemniaczaną do kopców. Zarazę tę szybko opanowały w zbyt ciepłych kopcach ziemniaki zdrowe, przedewszystkiem pokaleczone, niezbyt dojrzałe. Teraz przy otwieraniu kopców widzimy całą szkodę.

W roku obecnym ziemniaki w kopcach i piwnicach dość mocno wykielkowały już w lutym i marcu. Pamiętajmy o tem dobrze, że jeżeli te kiełki zostaną odlamane lub podrywane, to wartość sadzenia obniży się, wtórne bowiem kiełki będą słabsze od pierwotnych i nie wydadzą silnych krzewów.

Kopce z ziemniakami skielkowanymi należy odkryć jak najwcześniej. Kiełby z nich ostrożnie przebrać i wyłożyć w pojedynczej warstwie w pomieszczeniach, widurach, suchych i chłodnych. Po 3-4 tygodniach białe kiełki na kłączach nabiorą zielonej lub czerwono-fioletowej barwy, zgrubieją i wzmocnią się. Takie kiełby można spokojnie sadzić, uważając, aby nie odlamywać kiełków. Wyrósł z nich silne krzewy.

Kopce podczerwone lub zgoła zapadnięte trzeba niezwłocznie odkryć, ziemniaki przebrać i najlepiej spaść je po uparowaniu, bo ciepło wiosenne działa bardzo przyspieszająco na gnienie kłączów.

Tylko dobre sadzeniaki dadzą dobre plony. Musimy więc wybierać sadzeniaki bardzo uważnie. Wybieramy więc średnie kiełby zdrowe i nieuszkodzone. Sadzeniaki winny być nie młodsze od kursora jaj. Waga jednego sadzeniaka winna wynosić 80-120 g (6-8 cm długości). W naszych warunkach w żadnym wypadku nie należy sadzić ziemniaków drobnych (waga niż 50 g). Sadzeniaki drobne mają za mało materiału zapasowego i wydają słabe krzaki.

Każda odmiana ziemniaków ma typowy kształt kłączów. Na sadzeniaki należy wybierać kiełby typowe. Dla odmiany Parnassia lub Ostbota, o typowych

owalnych kłączach, nie należy wybierać na sadzeniaki kłączów wydłużonych, walcowatych. Do sadzenia nie wolno też wybierać kłączów nienormalnie rozwiniętych, z wyrostkami, zgrzytami, popękanych itp. Nie będziemy też wybierać kłączów plamistych, zaplamiętych, a jedynie kiełby o zdrowej, czystej skórze.

Przed sadzeniem każdy musi się przekonać o dobroci swych sadzeniaków. Droga do dobrych plonów prowadzi zatem tylko przez staranne wybieranie sadzeniaków. Uważajcie zatem na jakość i czystość ziemniaków i używajcie do sadzenia tylko zdrowe kiełby, ażebyście dobry, a obfity plon zebrali.

Wycieńczenie u kaczek.

(tp) Podczas wojny można w różnych okolicach zauważyć zmniejszoną śmiertelność piskląt kaczek, która często przybiera charakter zarazy. Z reguły kaczęta chore, będące w wieku 14 dni do 12 tygodni, wykazują pewną aktywność w poruszaniu się. Potem kulawieją, a wreszcie ptaki chore są zupełnie niezdolne do ruchu. Równocześnie daje się zauważyć pokrzywienie zwierzęcia, szybko postępujące wychudzenie z równoczesnym spadkiem sił. Po krótszej lub dłuższej chorobie następuje śmierć zwierzęcia. Tylko w nagłych wypadkach daje się zauważyć natychmiastową śmierć bez poprzedzającego ją sochorzenia. Sporadyczne wypadki występują nieliczne, częściej zachodzą masowo, dotykając całe stadka kaczek.

Przy sekcji martwych kaczek wykazują, zwłaszcza mięśnie nóg, plecy i szyja, nie jednakoową różową barwę mięsa, lecz jasne plamy i smugi, a czasem i całe umięśnienie bywa w ten sposób zmienione. Podobne zmiany występują także w mięśniu sercowym i umięśnieniu żołądka, a czasem i kiszki. Bakteriologiczne próby we wszystkich przypadkach wypadły negatywnie, tak, że nie może być mowy o chorobie zakaźnej, mimo wyraźnej zaraźliwej przebiegu sochorzenia. U zwierząt tych raczej chodziłoby o szkody wywołane paszą, a mianowicie głównie wskutek braku witamin w podanym pożywieniu, potrzeb-

nych bezwarunkowo przy budowie organizmu. Zarazem stwierdzić można, że kaczęta otrzymywały za wcześnie i za dużo paszy treściwej, w szczególności otręb pszeniczny. Co do innych pasz treściwych stoją pod znakiem zapytania: twardy, krupy, otręby, śruta zbożowa, lucerna itd. To jednostronne przeładowanie białkiem, prowadzi do zatrucia białkowego i wykazuje przy sekcji patologiczne zmiany w mięśniach. Wybuchowi choroby sprzyja nieopoda i niedostateczny wybieg.

Ponieważ grozi niebezpieczeństwo, że w chowie kaczek mogą i w tym roku wystąpić takie straty, celowo będzie przedwczesnie powziąć środki ochronne. Młode kaczęta powinny otrzymać wodę o umiarkowanej temperaturze i za zmianę pasze z mieszanki krulek, jak i z wilgotnych okuchów, szczególnie twardy, a do tego dużo krótko pociętej zieloniny, zwłaszcza szałwy. Dalej należy kaczęta często i obficie żywić i zapewnić jak najwięcej ruchu aż do 7 tygodni. Przed wilgocią i zimnem chronić je.

Jeżeli jednak mimo tych starań wystąpią pojedyncze straty, to trzeba zaraz dodać do paszy odrobinkę gaszonego wapna. Naturalnie, że po tej chorobie kaczek, jak zresztą po każdej innej, należy przeprowadzić gruntowną dezynfekcję chlewia i wszystkich przedmiotów tam umieszczonych.

Konkurs dla rzemieślników-chałupników.

(Zet) Miechów, 4 maja. Rada Główna Opiekuńcza ogłosiła konkurs na wzory wyrobów przemysłu domowego dla wszystkich rzemieślników i osób, pracujących w warsztatach domowych.

Aby zachęcić rzemieślników do konkursu, wyznaczono 14 nagród pieniężnych w wysokości od zł. 600 do zł. 1.200 oraz 20 innych nagród w postaci zakupów na sumę zł. 200 każdy.

O bliższych szczegółach i warunkach konkursu poinformować się można w biurze Rady Głównej Opiekuńczej w Krakowie (ulica Krowoderska 5, pokój 37) oraz

w biurze Polskiego Komitetu Opiekuńczego w Warszawie (ul. Fredry 6). Termin nadsyłania prac wyznaczony został na 20 maja rb.

Wiadomość o konkursie na terenie powiatu miechowskiego powinna zainteresować szczególnie przemysł chałupniczy drzewny w okolicy Ojcowa (zwłaszcza wsie Jerzmanowice, Białe Kościół, Bedkowiec i inne oraz sam Ojów), gdzie od dawien dawna wyrabiane są słynne pamiętki z Ojcowa w postaci kasetek, lasek i innej galanterii drzewnej.

Ojów i okolice Ojcowa należą obecnie do powiatu miechowskiego.

Używanie pojazdów wojskowych dla celów transportu cywilnego.

Kraków, 3 maja. Stosownie do rozporządzenia Rządu Gen. Gub. Wydział Główny Spraw Wewnętrznych, podwydział Ruchu Drogowego w Krakowie, wydane w porozumieniu z Okręgową Komendą Wojskową, wszelkie żądania o zapotrzebowanie samochodów wojskowych w Gen. Gub. należy składać w podwydziałach Ruchu Drogowego przy Gubernatorach Okręgów.

Podwydział Ruchu Drogowego skierowują koleje swe wnioski do jednego z właściwych O. F. K. w Krakowie, Warszawie, Kielcach, Lublinie lub Lwowie. Żądania, nadsyłane z pominięciem właściwego podwydziału Ruchu Drogowego, zwracane będą przez władze wojskowe bez załatwienia. Obliczanie należności za użyczenie przez wojsko samochody odbywa się w porozu-

mieniu z Okręgową Komendą Wojskową na Gen. Gub. za pośrednictwem Spółki Ruchu Drogowego w Krakowie, ul. Kościuszki 19 lub jednej z niżej wymienionych ekspozytur względnie filii tejże spółki. Opłaty pobiera się w wysokości stawek, obowiązujących za użyczenie pomocniczych samochodów wojskowych w ruchu na bliskie odległości, według przepisów o przydzielaniu środków przewozowych i sił roboczych na cele gospodarcze.

Ekspozytury względnie filie Spółki Ruchu Drogowego znajdują się: w Krakowie, ul. Kościuszki 19, Warszawie Hafenstr. 199 a, Lwowie, Senatorska 6, Krasno, Adolf-Hitler-Platz 20, Nowym Sączu, Hauptstr. 36, Radomiu, Reichstr. 29 oraz Lublinie Krakowskie Przedmieście 86.

Siatki ochronne zabezpieczają przed muchami.

Zamówienia przyjmują Okręg. Grupy przem. gosp. hotelarskiego.

Kraków, 3 maja. Z nastaniem cieplejszej pory roku, powróci znowu plaga much. Ponieważ muchy są najgroźniejszymi roznosicielami chorób zakaźnych, każdy zakład gastronomiczny, wydający potrawy, musi dołożyć wszelkich starań, by niebezpieczeństwo przenoszenia zarazków w swym lokalu ograniczyć do minimum.

Najskuteczniejszym środkiem ochronnym jest zabezpieczenie kuchni i spiżarni specjalnymi siatkami. Dobrą ochronę przed

muchami stanowią nadto klosze siatkowe do nakrywania serów i innych potraw.

Na skutek tego, Okręgowe Grupy ruchu obcych, Okręgowe Grupy przemysłu gospodnio-hotelarskiego i gospodarki zdrojowej przyjmują zamówienia na siatki ochronne i poczynią ze swej strony konieczne starania, aby zainteresowane przedsiębiorstwa mogły zaopatrzyć się jak najwcześniej w potrzebny materiał. Zgłoszenia należy wnieść bezzwłocznie.

Wiadomości lokalne.

MAJ
4
Wtorek

Dziś: Florjana
Jutro: Pięta V pap.
*
Dziś obowiązuje zaciemnienie od g. 21.00 do 4.30

WCZESNA WIOSNA.

(Zet) Kielce, 4 maja. Wiosna w tym roku zawitała do nas o kilka tygodni wcześniej, niż zwykle. Mamy obecnie dopiero początek maja, a kraj już długi i szeroki pokrył się nienagannie soczystą zieloną, ale i białą. Wystarczy uderzyć się na miłą wycieczkę starą

dalej na pobliską Karczówkę, porośniętą pięknym starodrzewiem sosnowym z kościółem i b. klasztorem Bernardynów (wzniesionym przez biskupa Szyszkowskiego w roku 1624) i spojrzeć ze wzgórza na szeroki horyzont. U stóp rozłożył się przedwzrostny dywan o zielonej barwie pół zasianych zbożem ożniny i jarem, a dalej hen i hen chaty wiejskie obramowane białą kwitnących sadów.

Na tej wspaniałej panoramie i nasze miasto skąpane w promieniach wiosennego słońca przybrało inny wygląd, wygląd dostojny i świąteczny. Wiekowe drzewa w parku rozwinęły się na dobre, skwerki mienia się barwą różnego kwiecia, w sadach i ogrodach zakwitły wszystkie drzewa, a w pierwszym rzędzie czereśnie, jabłonie i grusze. — Lada dzień rozkwitnie się całkowicie bez. W ogródkach działkowych zieleń wszystkich gatunków warzyw aż bije w oczy.

Co mówi rolnik w tym radosnym okresie wiosny? — Ano, jak długo żyje, tak wczesnej wiosny nie pamiętam — mówi stateczny gospodarz z pod Kielc.

— Żyto i pszeniczka ozima już tak podrosły, że zaczyna się już „zawijywać”. Gdyby nie ostatnie chłodne dni, a zwłaszcza noce, które powstrzymują szybką wegetację zbóż, w końcu maja młode i zbyt wybujałe roślinki mogłyby się „pokłasić”. Na wszystkich gruntach oziminy przetrwały łagodną zresztą zimę doskonale; nigdzie nie słyszy się o „wyleżeniu” zboża lub wymarznieniu, jak to np. miało miejsce w latach poprzednich. Jeżeli w maju przejdą deszcze, a słoneczko lepiej przyszeje, żniw spodziewać się należy z początkiem lipca, co jest rzeczą w naszym kraju rzadko spotykaną.

— Nie pamiętam również — kontynuuje gospodarz — aby w kwietniu kwitnął rzepak, jak to stwierdziłem w jednym z majątków w okolicy Kielc.

— A jakie są horoskopy na urodzaj owoców?

— Wszystkie drzewa owocowe już okwitły. — Dzięki przeprowadzonym opryskiwaniom i doładowaniu oczyszczeniom, zaleconym przez władze, zdolność owocowania drzewek wszędzie przedstawia się dobrze. Wskutek wczesnej wiosny, kwitnienie drzew nastąpiło również wcześniej, przyczem ostatni okres chłodnych dni nie sprzyjał wyleganiu szkodników drzew owocowych.

— Owoce w tym roku — mówi gospodarz — a zwłaszcza czereśnie, wiśnie i niektóre gatunki jabłek będziemy już jedli w końcu czerwca. A jak się pokazuje, będzie ich w tym roku sporo.

Adresy okręg. oddziałów PCK.

Kraków, 3 maja. Na skutek przejęcia przez PCK wszelkich prac, związanych z identyfikacją oficerów polskich, pomordowanych w lesie Katyń koło Smoleńska, należy zasięgnąć informacji tylko w okręgowych placówkach tej instytucji. Okręgowe oddziały PCK znajdują się: W Krakowie, ul. Pierackiego 19, Lwowie, Oddział Biura Informacyjnego PCK przy PKOp., ul. Sobieskiego 15, Warszawie, ul. Smolna 17, Kielcach, ul. Kolejowa 42, Lublinie, ul. Wyszyńskiego 5.

5 maja dodatkowe szczepienie.

(Zet) Jędrzejów, 4 maja. Na dzień 28 kwietnia rb. zarząd miasta Jędrzejowa (Wydział Zdrowia) wyznaczył dla dzieci, urodzonych w latach 1936-1942 przymusowe szczepienie przeciw ospie (jednorazowe). Ponieważ w tym dniu tylko kilka ilość rodziców przyprowadziła swe dzieci do szczepienia, zarząd miejski wyznaczył drugi i ostateczny termin dla dokonania tego zabiegu na dzień 5 maja rb.

Tych rodziców, którzy w tym dniu nie przyjadą z dziećmi do szczepienia, w myśl obowiązujących przepisów czeka surowa kara.

Zwraca się przytem uwagę, że przymusowe jednorazowe szczepienie obowiązuje dzieci, urodzone w latach 1936-1942 oraz te dzieci, które w ogóle nie były dotychczas szczepione. Szczepienia odbywać się będą w szkole powszechnej przy ulicy Kościelnej 12 od godziny 8-miej do 12-tej.

Należy dodać, że zarząd miejski wszystkie te dzieci ma ujęte w specjalnym spisie, nikt więc nie może uchylić się od przymusowego obowiązku poddania swych dzieci szczepieniu ochronnemu. Zresztą w interesie samych rodziców leży, aby dzieci swoje zaasekurowali przed chorobą, której nie uniknie żadne dziecko.

Nowe godziny przyjęć.

(Zet) Kielce, 4 maja. Obecnie i aż do odwołania wyznaczone zostały nowe godziny przyjęć przez burmistrza m. Kielc i jego zastępcę, urzędujących w lokalu zarządu miejskiego przy ulicy Kolejowej 33 (III piętro), przyczem przyjmowanie interesantów przez burmistrza odbywa się w poniedziałki, środy i piątki od godz. 10-12-tej.

Zmiana godzin w przyjmowaniu interesantów przez burmistrza i jego zastępcę wynika w związku z wprowadzeniem w życie zarządzenia władz w wiosennej uprawie roli na terenie miasta oraz wobec szerepłego personelu Działu Rolnictwa, nad którym nadzór objęli obydwa „ojcowie” miasta.

Właściciel majątku bronił się przed bandytami do ostatniego naboju.

(Zet) Miechów, 4 maja. Dwóch bandytów, uzbrojonych w broń palną, dokonano śmiertelnych napadów na dwory na terenie gminy Czarnocin (powiat Miechów) w ciągu jednej nocy.

Najpierw przybyli oni do majątku ziemskiego Władysława Ślaskiego w Ciuślicach. Zrabowali kilka płaszczy damskich i męskich i inną garderobę, oraz 1.400 zł. gotówka. Następnie udali się do majątku w Turnawcu. Właściciel majątku, Ludwik Ślaski, słysząc dobieganie się sprawców do drzwi, nie wpuścił ich do mieszkania i zapowiedział, że będzie strzelał do każdego, kto odważy się wtargnąć do mieszkania. Ponieważ napastnicy nie zrezygnowali z napadu, Ślaski strzelił ze swej „trzelby” przez drzwi kilka razy, naco bandyci odpowiedzieli również ogniem. Z jednej i drugiej strony padło około 15 strzałów przez drzwi i okna. W rezultacie bandyci odeszli. Nikt podczas strzelaniny nie został nawet ranny.

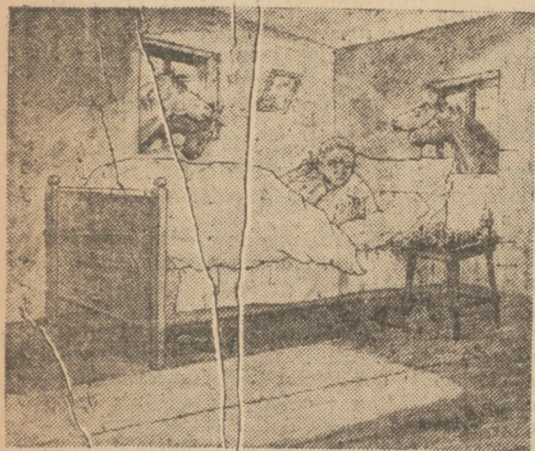
Ci sami sprawcy udali się do majątku Włodzimierza Dobrzańskiego w Budziszowicach, gdzie po wybiściu szyby w oknie weszli do mieszkania. Po steroryzowaniu domowników zażądali od Dobrzańskiego wydania pieniędzy. Napadnięty wydał im 1.000 zł. gotówka.

(Zet) AKCJA ODSZCZURZANIA. Zgodnie z zarządzeniem władz rozpoczęła się na terenie miasta Jędrzejowa akcja tepienia szczurów.

Kącik szachowy.

Nr. 18 (27).
(Dr. K.) Kraków, 3 maja.
Straszny sen.

Straszny sen szachisty, który przez cały wieczór analizował grę czterech skoczków.

Partja Nr. 55.

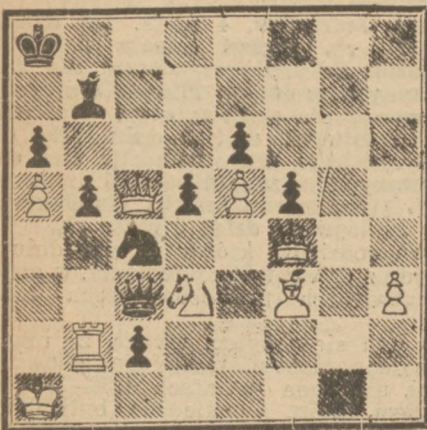
grana ostatnio w międzynarodowym turnieju w Harzburgu.

Białe: Ahues (Królewiec) Czarne: Poulsen (Kopenhaga)

1. d2—d4 Sg8—f6 8. Sf3—e5 a7—a6
2. Sg1—f3 b7—b6 9. Se5×e6 Gb4×d2+
3. c2—c4 Gc8—b7 10. Gc1×d2 Hd8—d7
4. e2—e3 e7—e6 11. e4×d5 b6—b5
5. Gf1—d3 Gf8—b4+ 12. Ha4—b3 Sf6—g4
6. Sb1—d2 d7—d5? 13. h2—h3 poddały
7. Hd1—a4+ Sb8—c6

Partja Nr. 56.

W końcówce, jaką poniżej zamieszczamy, biały zamiast ciągu Hc5—d4, który prowadził do pewnego zwycięstwa, zrobił ruch innym hetmanem, w wyniku czego partję przegrał.

1. Hf4—d4?? Hc3×a5+ 2. Wb2—a2 Ha5—e1+!!
3. Sd3×e1 c2—c1H++
Te ciękawą partję grał Czigotin (czarne) przeciw Blackborne (białe) w turnieju wiedeńskim w 1898 roku.

Rozwiązanie zadania z Nru 17 (26):

Czasami zdarza się, że jakaś figura jest dla partnera nie tylko zbędna, ale poprostu przeszkadza mu. Taki właśnie wypadek zachodzi i w naszym zadaniu. Czarny grozi: f7×g6+, wobec czego biały ciągnąc gierkiem w żadnym wypadku wygrać nie może. Także ruch g6—g7 nie prowadzi do celu. Aby zwyciężyć, biały musi poświęcić giermkę h8.

1. Wh7—g7+!! Kg8×h8 2. Wg7—h7+1 Kh8—g8
3. g6—g7! Ciąg ten jest decydujący, albowiem gdziekolwiek czarny nie poszedłby z wieżą f8, biały zwycięża przez Wh7—h8+. Okazuje się, że opanowanie ważnego pola posiada większą wartość, aniżeli materialna przewaga.

*

Prawidła gry.

Idąc po linii życzeń naszych Czytelników, którzy raz po raz zwracają się do nas z pytaniami na temat prawideł gry szachowej, podajemy jeszcze raz najważniejsze zasady.

Partję szachów rozpoczynają zawsze białe i tylko jednym ruchem, nigdy dwoma. Pionki po dojściu na linję pierwszą, względnie ósmą, mogą awansować na „oficera”, stosownie do woli gracza, a więc na hetmana, wieżę, skoczka, czy giermkę, bez względu na to, czy dany gracz posiada taką figurę, czy też nie. Tak więc jeden gracz może mieć parę hetmanów, wież itp. Pionki postępują zasadniczo litylko o jedno pole naprzód. Ruszając z pozycji wyjściowych, mogą posuwać się o dwa pola. Jeżeli pionek ruszający z pola wyjściowego o dwa miejsca, mija pole opanowane przez pionka przeciwnego koloru, to dany gracz może, ale nie musi bić „w mijaniu”.

Rosządę można robić, jeżeli pomiędzy królem a wieżą, z tej czy tamtej strony, niema żadnych figur, jeżeli król i wieża nie były ruszane, jeżeli król nie przechodzi przez pole opanowane obcą figurą i jeżeli nie jest w szachu. Rosządę robi się w ten sposób, że wieżę dosuwa się do króla, a ten przez nią „przeskakuje”. Figura dotknięta musi wykonać ruch. Każdy gracz powinien najprzód zastanowić się, a później dopiero wykonać posunięcie. Przetrzymywanie figur w ręce jest niedozwolone. Jeżeli zdarzy się, że sytuacja nie pozwala na wykonanie ruchu figurą dotkniętą, to król musi wykonać karnie posunięcie. Jeżeli i to jest niemożliwe, partja uchodzi za przegraną. Pat liczy się za remis. Ażby partja nie przeciągała się, gracze umawiają się zazwyczaj, że w ciągu godziny każdy z nich wykona 15—20 posunięć. Jeżeli jedna lub obydwie strony powtórzą parę razy to samo posunięcie, partja kończy się remis. Jeżeli jednej stronie zostanie sam król, to mimo wszystko niema prawa do żadnego liczenia. Jeżeli przeciwnik posiada dostateczne siły do zamiatowania, a nie umie tego dokonać, można zażądać, by dał matę do 50 ciągów. Jeżeli nie potrafi, partja pozostaje remis.

Przypominamy, że na oznaczenie poszczególnych figur szachowych, używamy następujących liter: K (król), H (hetman-królowa), W (wieża), S (skoczek-konik), G (giermek). Znak X (lub +) oznacza białe. Wykrzyknikiem (!) oznaczamy dobre, a dwu wykrzyknikami (!!)) najlepsze, znakiem pytania (?) słabe, a dwu pytajkami (??) złe posunięcie. Łącznik (—) oznacza posunięcie, krzyżyk (+) szach, a dwa krzyżyki (++) mat. Znakiem O—O oznaczamy małą, a O—O dużą roszadę.

Miasta schodów i tarasów.

Schody prowadzą przez stare ulice, strome drogi wznoszą się między domami ku górze. Z wysokich mostów, na których w błękitnym zmięczeniu zapalają się szeregi jasnych lamp, spogląda się w ciemne, przepaściste ulice; jakby na karkach Tytanów piętrzą się tarasy w górę.

Na górę króluje potężna, o licznych wieżach, dominująca katedra, pochodząca z wczesnego średniowiecza. Lozanna wzrosła z wielu osad, położonych na stromym brzegu jeziora poszarpanego głębokimi jarami, teraz zaś bogato zabudowanymi i połączonymi ze sobą mostami.

Na dole nad jeziorem stał kasztel rzymski. Celtycy tubylcy chronili się przed napadem alemańskim na pagórek, który dźwiga katedrę i resztki starożytnego kasztelu. Władzę tam dzierżyli Alemanowie, Frankowie, Burgundowie, a w końcu państwo niemieckie. Trzy rozmaite osady połączyły się ze sobą i stworzyły cesarskie wolne miasto. Atoli w roku 1538 zdobyli je Berneńczycy, splundrowali katedrę, którą poświęcił w obecności cesarza Rudolfa Habsburskiego papież Grzegorz X i wprowadzili Reformację, kiedy Kalwin właśnie w tej katedrze odbył dysputę religijną. Cały kraj Waadt wraz ze swą stolicą pozostał berneńskim aż do roku 1798, dopóki nie zamieniono go po niekrwawej rewolucji na „Rzeczpospolitą Lemanu” (Republique Lémanique).

W roku 1803 stał się kantonem związkowym.

Wszystko to jest tutaj widoczne. Średniowieczna wspólnota wraz z ratuszem, katedrą i kryte schody, stolica biskupia, w której według dawnych kronik bardzo zlaicyzowani klerycy, studenci i młodzi mopankowie dopuszczali się niesfornych wybryków przy tańcach, pijaństwie. Dostojny zarząd berneński dla tubylej szlachty waadyjskiej, jak i dla lozańskiego patrycjatu bardzo niewygodny, atoli dla kraju, który pozostawał pod władzą licznych panów feudalnych, naogół korzystny, ponieważ berneńscy namiestnicy podnieśli rolnictwo, a wielu berneńskich synów chłopskich osiedlało się w kraju zasobnym w zboże i wino (tak, że napotyka się wszędzie na niemieckie nazwiska, których posiadacze nie mówią już po niemiecku). A potem krótkotrwała „Republika Lemańska” z czasów Napoleona, forsowana z Paryża zapomocą ulotek i emisariuszów politycznych, która się skończyła z chwilą przystąpienia kraju Waadt do ogólnego związku kantonów, a mianowicie jako kanton o równych prawach z innymi, w którym wspomnienia o władztwie berneńskim już dawno się zatary pod wpływem szwajcarskiej wspól-

Fragment Lozanny z widokiem na Alpy.

noty stanowej. To wszystko żywo tkwi w pamięci wraz ze wspaniałą pranaturą jeziora i gór, która jeszcze przed zaistnieniem historii już tu była i zawsze trwać będzie. Nieprzerwany łańcuch obrazów, które cisną się na małej scenie pomiędzy brzegiem jeziora a pagórkami „Cite”. Berneński namiestnik Franciszek Nægeli, który w czasie czterdziestoletniej kampanji obsadził Waadt, imponujący maż, okryty wspaniałą szatą, spoglądający ze ściany swej waadowskiej posiadłości Montbeney, żywo tkwi w pamięci, jak również nieugięty reformator i buntowniczy major Daval, który zginął w roku 1723 skutkiem próby złamania władztwa berneńskiego zapomocą zamachu politycznego w sile trzech kompanji. Ostatnio postawiono mu pomnik przed starym arcybiskupim zamkiem, rezydencją namiestników berneńskich. Potomność wydała wyrok: zamach sześćdziesięcioletniego był przedwczesny, lud zaś nieprzygotowany. Lud Vandois, mieszczanie i wieśniacy nie uważali więcej rządów berneńskich za obce.

Również i „Historja miasta Berna” z roku 1766 wydaje podobny wyrok.

Berneńczycy obmyślali środki i drogi, aby

w mądry sposób utrzymać to, co szczęśliwie zdobyli; a ponieważ dobrze wiedzieli, że życie i wolność poddanych jest najlepszą podporą dla panującego, przeto starali się obywateli pozyskać i w tym celu obdarowywali miasta Lozannę i Peterlingen licznymi beneficjami. Kronikarz berneński udowodnia, mówiąc jako propagandzista, oczywiście trochę tendencyjnie w interesie swego miasta rodzinnego, że poddani tem mniej pożąдали zmiany swego losu, skoro już raz zakosztowali błogich skutków rządów, o wiele łagodniejszych w przeciwieństwie do poprzedniego rządu feudalnego. Berneńczycy umysławiali w ówczesnym stylu wraz z Reformacją i Rządem Centralistycznym nową epokę, a wraz ze swoim umiarkowaniem mądry konserwatyzm patrycjuszowski republikanizm miejskiej. Lozanna zachowała jednak zgórą po trzech wiekach berneńskiego władztwa pewną indywidualność miejską, która wzmożła się jeszcze bardziej w wieku XIX-tym. Miasto stało się drugą z rzędu najważniejszą centralą dla francuskiego życia umysłowego w Szwajcarii, miastem uniwersyteckim, a zawsze świeżem wspomnieniem młodzieńczych lat dla niezliczonej ilości ludzi.

Dr. Maj.

Kącik filatelistyczny.

Nowe emisje znaczków w G.G.

Kraków, 1 maja. W dniu urodzin kanclerza Hitlera pojawiło się w obiegu kilka serji, składających się z większej ilości znaczków. Tak więc mieliśmy już sposobność zobaczyć serję niemiecką, złożoną z sześciu egzemplarzy w rozmaitych kolorach. Format tych znaczków jest podłużny, a cena nominalna wynosi poważniejszą stawkę (około 4 RM.). Według niesprawdzonych dotychczas, ale niezawodnie ścisłych informacji, również i w Protektoracie Czech i Moraw wydanie serji okolicznościowa, pod czas gdy „Niemiecka Poczta Wschodu” zawiadomiła nas już o szczegółach, dotyczących najnowszej emisji Generalnego Gubernatorstwa.

Do każdej z wartości za 12, 24 i 84 grosze pobiera się będzie dopłatę w wysokości po 1 złotym na cele dobroczynne, tak więc cała serja kosztuje 4 złote 20 groszy. Dwunastogroszówka, jak i 24-groszówka mają te same barwy, co obiegowe wartości, nato-

miast znaczków za 84 gr. plus 1 złoty jest zielony. Podobnie kanclerza Hitlera wykonał prof. Wilhelm Dachauer, a sztych, z którego następnie odtworzono płytę drukarską, wyryl Ferdynand Lorber z Wiednia.

Z pośród dalszych nowości notujemy dwa dobroczynne znaczki belgijskie za 10 plus 20 franków, uzupełniające wydaną niedawno serję na pomoc zimowa.

Zareprodukowane kartki pocztowe są właśnie typowymi przykładami, jak mają wyglądać „karty maximum”, opisane w poprzednim „Kąciku”. Widzimy w tym wypadku najlepiej, że można doskonale skumulować kolekcjonerstwo kart pocztowych i znaczków, a album, złożony z podobnych widokówek, musi się przedstawiać niezwykle oryginalnie.

—ja—

Czy pan o tem słyszał?

Przez metalowe płytki można czytać.

(buk) Pewnemu uczonemu udało się niedawno sporządzić płytkę z żelaza, której grubość wynosi 1/100.000 milimetra. Powyższa płytka posiada przezroczystość szkła i jest prawie całkowicie bezbarwna. Jeżeli położymy ją np. na stronicy książki czy gazety, będziemy mogli bez większego wysiłku przeczytać nawet najdrobniejszy druk. Podobne przezroczyste płytki sporządził ów uczoney ze złota oraz innych metali.

Słynne dywany perskie dziełem dziecięcych rąk.

(buk.) Imię Persji rozślawiły znane na całej kuli ziemskiej kunsztowne i drogie dywany perskie. W Persji przemysł ten jest „chorobą” nagminną, paśnią tamtejszych mieszkańców, a już najsławniejszą bodaj jego centralą jest Licha mieścina Sofjan, leżąca na pograniczu persko-sowieckim. Niema tutaj dosłownie ani jednego domu, w którymby brakowało krosna. Ustawiono je pod ścianą. Przed krosnami siedzą małe dzieci w wieku od 7 do 12 lat na niskich ławeczkach i... pracują. Drobną i delikatną rączką z błyskawiczną wprost szybkością wiążą wezły na przygotowanej podstawie specjalnym haczykiem, a następnie z drugiej strony obcinają nici małym scyzorykiem.

336 trylionów potomstwa z 10-ciu pokoleń!

(buk) Mucha — to największy i najgroźniejszy sojusznik epidemji. Zanieczyszczona pokarmy i przenosi na człowieka zarazki tyfusu, dezenterji i innych chorób. Każda z sześciu łapek muchy zakończona jest dwiema lepkimi poduszczykami, na których może ona przenieść 65.000.000 mikrobow. Według obliczeń pewnego profesora mucha w czasie od kwietnia do końca września rozmnaża się w dziesięciu pokoleniach do 336 trylionów!

Cukier trzcinowy.

(buk) Pierwsza wzmianka o istnieniu cukru trzcinowego dotarła do Europy podczas wyprawy Aleksandra Wielkiego do Indji w takiej mniej więcej formie: „W kraju Hindusów rośnie trzcina, która dostarcza miodu bez udziału pszczoły!” Na pomysł rafinowania cukru wpadli Persowie dopiero w XII wieku. W postaci już oczyszczonej i skrzystalizowanej dostał się cukier trzcinowy do handlu europejskiego przez Wenecję około 1400 r. Kilogram jego kosztował wówczas blisko 150 zł.

POMIDORY — rozsada

w pierwszorzędnym odmianach o małej zawartości nasion do nabycia po przystępnych cenach:

Zakład Ogrodniczy JÓZEF WIDOWSKI
Jędrzejów, Łysakowska 59
(za torem kolei wąskotorowej)